

L'assistència del pacient i els nous estudis de Medicina

Els protagonistes d'aquest inici de curs 2008-2009 han estat segurament els estudiants del primer curs de Medicina a la Universitat de Girona, i no només perquè comença una nova titulació universitària adaptada a Bolonya, sinó també per les implicacions que representa el fet d'haver obtingut, de les institucions universitàries i sanitàries, el compromís a llarg termini per la formació mèdica d'estudiants a les nostres comarques. Aconseguir l'equilibri territorial a Catalunya en l'oferta pública d'aquests estudis superiors era la raó de més pes per reivindicar la Facultat a Girona. I aquest any s'ha fet realitat.

Aquest ambiciós projecte té quatre pilars fonamentals: els centres assistencials, encapçalats pel nou Hospital Universitari Josep Trueta, el nou Parc Científic i Tecnològic, el centre de recerca IDIBGI (Institut de Recerca Biomèdica de Girona) i la Facultat de Medicina. La Facultat és la peça central d'aquest engranatge. Amb la contractació de professorat per a la Facultat, metges i investigadors, les nostres comarques faran un salt qualitatiu cap a la consolidació del desenvolupament biomèdic.

L'arribada dels estudis, però, també té unes implicacions assistencials importants que no podem deixar de tenir en compte. En primer lloc, una implicació teòrica: la Facultat posarà 500 estudiants, ments inquietes, als hospitals i àrees bàsiques de les nostres comarques, estudiants que plantejaran dubtes als seus mestres, els metges. Per als metges, això requerirà un autoaprenentatge continu que farà que hagin d'estar al dia dels darrers avenços en el seu camp. I això és bo, per a ells, per als pacients i, evidentment, també per als estudiants.

I en segon lloc, hi ha una implicació pràctica d'aquesta arribada dels estudis: canviem el model clàssic de pràctiques clíniques. L'estudiant, fins ara, no ha format part de l'equip assistencial, sinó que n'ha estat només un observador. En el nou model els estudiants es converteixen en la peça central de l'equip assistencial. Seran els primers de veure el malalt, examinar-lo i prendre les decisions. El nou sistema beneficiarà tant els metges, que tindran un company de feina en formació, com els malalts, que trobaran una altra persona preocupada pel seu benestar.

Amb aquest model docent teoricopràctic aconseguirem que, a cinquè, els estudiants ja siguin més competents que els actuals residents d'especialitat de primer any.

La nostra és una Facultat innovadora que incorpora un sistema d'aprenentatge nou a Catalunya, d'acord amb el nou espai europeu d'educació, tant pel que fa a la manera d'ensenyar i d'estudiar com a la d'interaccionar amb el tutor, amb el professor o amb el malalt: la docència basada en objectius i en problemes. És un sistema que fa que l'estudiant compregui molt més ràpidament les implicacions d'allò que llegeix als llibres.

Tenim la sort que a Girona comencem de zero en un moment en què les altres facultats estan debatent com han d'adaptar el seu ensenyament clàssic a aquest model; nosaltres ja hem passat a l'acció. I ho fem amb el compromís personal de treure'n el màxim rendiment, tant els que posem en marxa el projecte com els que es plantegen de participar-hi. No tindrem mai més aquesta oportunitat, que, ambiciosos, no desaprofitarem.